

Στις 31 Μαρτίου επισκεφτήκαμε την Μυτιλήνη. Εκεί, πήγαμε σε διάφορα μέρη. Μερικά από αυτά ήταν το Αρχαιολογικό Μουσείο, η βιβλιοθήκη και η καφετέρια *Σουσάμλη* στο πάρκο απέναντι από αυτήν.

Στο Μουσείο φτάσαμε περίπου στις εννιά και μισή. Από έξω φαίνεται μικρό, αλλά από μέσα είναι αρκετά μεγάλο. Μπαίνοντας, αντικρίσαμε μία κυρία έτοιμη να μας ξεναγήσει και έναν τάφο με τα κόκαλα μίας εγκύου γυναίκας, που πέθανε τραγικά όταν ένα κτήριο έπεσε πάνω της λόγω σεισμού. Προχωρώντας, διακρίναμε τη διάταξη ενός σπιτιού της Ρωμαϊκής Εποχής με ψηφιδωτό δάπεδο. Μιλήσαμε για την ``οικία του Μενάνδρου`` που βρισκόταν στον Προσφυγικό Συνοικισμό της Μυτιλήνης. Συνεχίζοντας, είδαμε διάφορα αγάλματα και γλυπτά και μερικά άλλα ψηφιδωτά. Μετά μας έδειξαν πολλά εργαλεία που χρησιμοποιούσαν για να μαγειρεύουν τα φαγητά τους, να πίνουν τα ποτά τους και να δίνουν στο βασιλιά τους. Αργότερα αντικρίσαμε ένα τεράστιο αγροτικό μηχάνημα που χρησιμοποιούταν τον 2^ο με τον 6^ο αιώνα μετά Χριστού για να παραγάγει εγχώρια προϊόντα.

Κάτσαμε εκεί για περίπου μισή ώρα. Βγαίνοντας, βγάλαμε μερικές φωτογραφίες και αφού κάναμε ένα διάλειμμα στις δέκα για να φάμε, μπήκαμε στο λεωφορείο στις δέκα και δέκα. Πέντε λεπτά αργότερα, φτάσαμε στην βιβλιοθήκη. Σαν το μουσείο, και αυτή από έξω φαινόταν πιο μικρή από ότι είναι. Μπαίνοντας μέσα, χιλιάδες βιβλία ήρθαν στη προσοχή μας. Μικρά, μεγάλα, ροζ, μπλε, μαγειρικά, φαντασίας τα πάντα υπήρχαν εκεί. Εκατόν είκοσι χιλιάδες μας είπαν ότι είχαν, αφού ρωτήσαμε. Εμάς μας έδειξαν και τα πιο ιδιαίτερα που είχαν, όπως ένα από τα πρώτα βιβλία που γράφτηκαν σε χαρτί από τον δέκατο έκτο αιώνα, ένα κομμάτι

παπύρου και μία εφημερίδα από το παλιά χρόνια της Μυτιλήνης. Μας έμαθαν πώς λειτουργούν οι βιβλιοθήκες με λίγες λεπτομέρειες και μετά παίξαμε δύο παιχνίδια.

Το πρώτο παιχνίδι ήταν ο συνδυασμός του παιχνιδιού «diXit» και του παιχνιδιού «Μία Φορά και Έναν Καιρό». Μας έδωσαν μία κάρτα από το diXit και τέσσερις από το Μία Φορά και Έναν Καιρό και έπρεπε να γράψουμε μια ιστορία με αυτά που έδειχναν και με αυτά που έγραφαν οι κάρτες. Ήταν πολύ διασκεδαστικό. Αφού παίξαμε το πρώτο παιχνίδι και γράψαμε τις εκθέσεις μας, όποιοι ήθελαν πήγαιναν να διαλέξουν ένα βιβλίο να δανειστούν.

Στο δεύτερο παιχνίδι που παίξαμε χωριστήκαμε σε δύο ομάδες. Υπήρχε και ένα τάμπλετ. Στο τάμπλετ υπήρχαν διάφορες ερωτήσεις σε έναν τροχό και όποια ερώτηση έδειχνε ο τροχός η ομάδα έπρεπε να απαντήσει σωστά. Το παιχνίδι τέλειωνε όταν μία ομάδα έφτανε τους δεκαπέντε πόντους. Κάθε ερώτηση έπιανε διαφορετικούς ανάλογα με την δυσκολία της. Μερικές έπιαναν επτά πόντους ενώ άλλες έπιαναν ένα πόντο.

Στις δώδεκα φύγαμε από τη βιβλιοθήκη και στις δώδεκα και πέντε φτάσαμε στην καφετέρια Σουσάλη. Εκεί φάγαμε και ήπιαμε ποικιλία πραγμάτων. Φύγαμε στις μία και τέταρτο και το λεωφορείο έφτασε δύο και είκοσι. Τα παιδιά εδώ χωρίστηκαν σε αυτά που πήγαιναν Άναξο και αυτά που πήγαιναν Σκουτάρο. Εγώ πήγαινα στην Άναξο και το μέσο μαζικής μεταφοράς που πήρα με πήγε σπίτι στις δύο και μισή.